

Redactioneel

Dit nummer is andermaal een sprekend voorbeeld van de rijkdom van het dopers erfgoed in Nederland. Francesco Quatrini en Nina Schroeder putten beiden uit de doperse archieven in Nederland. Nina Schroeder werpt nieuw licht op de doperse landschapsschilderkunst en analyseert aan de hand daarvan doperse opvattingen over het landschap. Francesco Quatrini analyseert de relatie tussen Adam Bo reel en John Dury. Zijn artikel is een sprekend voorbeeld van het grensverkeer tussen de verschillende confessionele groeperingen in de Republiek: de nauwe betrekkingen die Dury en Bareel onderhielden, bewijzen andermaal dat de gereformeerden zich door vertegenwoordigers van de radicale reformatie lieten beïnvloeden.

Ruud Lambour doet in twee artikelen verslag van zijn, als immer, boeiende onderzoek naar Amsterdamse doopsgezinden in de Gouden Eeuw. In zijn stuk over de reis van Van Uffenbach staat ook hij stil bij de doperse waardering voor het Boek der Natuur. Zijn artikel is andermaal een voorbeeld van de prominente plaats die doopsgezinden in de samenleving van de Republiek verwierven en de invloed daarvan op hun religieuze identiteit. Zijn korte artikel over Dirck Jacobsz Leeuw is een welkome correctie op het bestaande onderzoek.

Ook Adriaan Plaks bijdrage over Twee zilveren boekbanden is een sprekend voorbeeld van het rijke doperse leven. Hij beschrijft twee boekbanden om twee vroeg 17 de eeuwse doperse uitgaven.

Simon Vuyk schreef voor dit nummer van *Doopsgezinde Bijdragen* over Marten Martens en maakte twee brieven van hem toegankelijk.

Het artikel van Astrid van Schlachta tenslotte voert ons naar de Duitse dopers: zij laat zien welke initiatieven de Duitse dopers ondernemen om hun geschiedenis toegankelijk en zichtbaar te maken.

Al met al een fraai boekje dat door een (deels) vernieuwde redactie is verzameld. Een aantal mensen heeft na jaren tromve dienst het stokje overgedragen aan anderen. Anna Voolstra zullen we met haar kritische vragen over de koers van Doopsgezinde Bijdragen en over ons beoogd lezerspubliek niet missen. Jelle Bosma zullen we met zijn kritisch oog voor tekst en beeld eveneens missen. Langer dan ik mij kan heugen droeg Jelle zorg voor de eindredactie. Mede dankzij hen is Doopsgezinde Bijdragen tot een blad geworden dat leesbaar is voor ieder die geïnteresseerd is in doperse geschiedenis en tot een zeer gewaardeerd medium om resultaten van onderzoek te publiceren.

Mirjam van Veen